

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 1.

V Ljubljani, 1. januarja 1895.

Leto XXV.

Vrtcu.

(Ob petindvajsetletnici.)

Snegá odeja bela krije vrte,
Uničen spi pod njo poletni kras:
Zelenje, cvetje, potok, vinske trte —
Zazibal vse je v spanje ostri mraz.

A tebi, 'Vrtec', cvetja ne uniči,
Ne snegov mraz, ne ostre zime led.
Pojó, kot nekđaj so ti peli ptiči,
Dehti, kot nekđaj je dehtel ti med.

Vrtove druge seče zime kosa;
Ti v zimi vsaki nov poganjaš cvet.
Pomladi večne v tebi pada rosa,
Zato cvetel si zim že petkrat pet.

Spomladi tebe in po zimi diči
Cvetlic razgrnjen prt in roj bučel.
Bučele tvoje — pridni otročiči,
Dišeče cvetje — nauk dobrih del.

Le hiti, hiti dece roj veseli
Nabirat v 'Vrtec' sladke si strdi!
Cvetlicam sad poberi dozoreli,
Na tvoji gredi vnovič naj kali!

Srce, mladina, tvoja je gredica,
Naukov zrno sadi vanjo vsak,
Da v srcu čednosti kali cvetlica,
Pregrehe pa zamrje divji slak.

Zato mi, 'Vrtec', cveti v dôbi novi,
Še dolgo bodi mladih src vrtnar!
Nebo gredice naj ti blagoslovi,
Nebeški angelj bodi jim čuvar!

Naum.

